

25 септември 1870 г. списък на записалите доброволна помощ българи. Вписаният под № 19 Иван П.Грудов Габровец дарява 50 жълтици. А според запазени разписки и списъци за 1875-1876 г. във връзка с издръжката на българското училище, Ив.Грудов е направил волна вноска от 160 гр.⁴⁴ Той е включен в комисията по изработване на правилник за настоятелството на църквата и училището, която на 12 април 1869 г. представя на общо събрание изработения проект. съгласно чл.2 от Правилата при разпределяне на длъжностите на първото настоятелство Грудов е избран за главен деловодител.⁴⁵

Освен за училището в Букурещ той показва трайни интереси и подпомага укрепването и на образователното дело в Габровската община, свидетелство за което е преписката му с училищното настоятелство от началото на 70-те години. Ив.Грудов съдейства за уреждането на въпросите по наследствените движими и недвижими училищни имоти в Букурещ.⁴⁶

Израз на неговите грижи и ангажираност към народните нужди е позицията му относно организираните от букурещките българи акции за изпращането на български младежи като стипендианти на обучение в Русия. След 1846-1847 г. когато е реализирана една от големите им инициативи в тази посока, през 50-70-те години се създават нови благоприятни предпоставки за интензивност на тази благотворителна дейност. Иван Грудов подкрепя и съдейства за настаняването в руски учебни заведения на Тодор Ст.Бурмов и сестрините си синове Иван и Илия поп Христови.⁴⁷

Усилията му за напредъка на българската култура намират проявление в изявата на групата български общественици, които според съобщение във в.Независимост от 27 октомври 1873 г. се опитват да възстановят организационно българското читалище на "младите" в румънската столица. Съгласно Протокола от състоялото се на 11 ноември 1873 г. събрание като член на избраното привременно настоятелство е включен и Ив.Грудов, който е сред 14-те учредители, подписали документа.⁴⁸ Според Ст.Чилингинов той е измежду подбраните от Г.С.Раковски още през 1861 г. нотабили за реализиране на идеята му да събере под общия покрив на първото българско читалище в Букурещ всички букурещки българи.⁴⁹ Участието на Грудов сред членовете му "основатели, действители или приносители"⁵⁰ не се потвърждава в изворите, но атмосферата на кавги и недоразумения, появили се сред читалищните дейци, го впечатлява и в писмото си до Драган Цанков от 14 септември 1862 г. отбелязва - "ниту го има, ниту го няма, то ся отваря на дъж, на вятър и то кога повеи някой студен".⁵¹

След Освобождението дейността на Грудов е насочена към изясняване на действителните наследници на д-р Н.Василиади и за осуетяване на опитите да се оспори завещанието му. Кореспонденцията, която води през 1884 г. с тогавашните представители на местното и централно управление - габровския кмет Ц.Петков, министъра на просвещението Райчо Каролев и председателя на Народното събрание Ст.Стамболов, е не само от "чист обществен интерес", но и поради неправдите в ущърб на "отечествените интереси".⁵²

Пореден родолюбив жест към Отечеството е завещанието му от 11 юли 1891 г.,